

عنوان مقاله:

سبک شناسی سوره شعرا (آوایی، واژگانی، بلاغی و دستوری)

محل انتشار:

مطالعات سبک شناختی قرآن کریم، دوره 5، شماره 8 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسنده:

مریم نساج - استادیار گروه معارف دانشگاه فرهنگیان، سمنان

خلاصه مقاله:

چکیده: اعجاز بلاغت هر سوره آیینه ای از اعجاز قرآن است. پرداختن به سبک شناسی سوره ها دریچه ای از این اعجاز را به روی ما می گشاید. سوره شعرا جز سوره های طواسین است. این نوشتار با روش توصیفی تحلیلی با معیارهای سبک شناسی در صدد بررسی زیبایی های ادبی سوره شعرا در سه سطح آوایی، واژگانی، بلاغی و دستوری پرداخته و به دنبال گشودن دریچه ای از اعجاز آیات قرآن است. این سوره در سطح آوایی دارای موسیقی و توازن آوایی و از عناصری چون سجع، طباق و تصدیر و واج آرایی بهره برده است؛ استفاده از حروف به جا در آیات باعث نظم آهنگین بودن سوره شده است. در سطح واژگانی با توجه به کلمات تکذیب، رب العالمین، تقوا که بسیار در این سوره به کار رفته است هدف سوره تسلی خاطر پیامبر نسبت به تکذیب پروردگار و آیات قرآن بر اثر نشناختن و بی تقوایی است و محوریت اصلی سوره تکذیب رب العالمین است. عناصر بلاغی چون تکرار، التفات، توازن نحوی، استعاره، مجاز عقلی و تشبیه در موسیقایی و زیباشناختی سوره شعرا اثر گذار بوده است. همه این ها نشان دهنده ساختار منسجم و موسیقایی این سوره است که از وجوه اعجاز بیانی است.

کلمات کلیدی:

سوره شعرا، سبک شناسی، آوایی، بلاغی، رب العالمین

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1449944>

